

Motion till riksdagen 2013/14:So390

av **Barbro Westerholm (FP)**

Översyn av smittskyddslagen när det gäller hiv

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anføres i motionen om en översyn av smittskyddslagen när det gäller hiv.

Motivering

Smittskyddslagen från 1988 grundlade förutsättningarna för dagens smittskydd med en smittskyddsläkare i varje landsting som ansvarig för smittskyddet. Det innebär att det inom varje landsting och region finns en operativ enhet för smittskydd. I lagen inbegreps hiv som venerisk sjukdom. 2004 ändrades lagen och man avskaffade begreppet venerisk sjukdom och införde i stället två kategorier: smittsamma sjukdomar och allmänfarliga sjukdomar. Hiv definierades som allmänfarlig sjukdom med informationsplikt och förhållningsregler i syfte att förhindra smittspridning.

I förarbetet till 2004 års lag står att läsa: ”Om något botemedel upptäcks som innebär att den smittade kan bli smittfri, kommer detta självklart att ändra synen på när smittsamhet föreligger. Detsamma blir förhållandet om man skulle finna att infektionen, oavsett om något botemedel finns att tillgå eller ej, inte är smittsam under vissa perioder.”

När 2004 års smittskyddslag utarbetades hade man begränsad erfarenhet av bromsmedicinerna. Nu har vi mer än femton års erfarenhet och vi vet att det idag finns personer som lever med hiv och som har omätbara virusmängder i blodet. Situationen är således en annan idag än när smittskyddslagen antogs.

Lagen har vid sin tillämpning visat sig inrymma motstridande besked och syften. Det har öppnat för domstolarna att från fall till fall göra egna bedömningar med sämre livskvalitet och rättssäkerhet som följd för den enskilde.

Ovanstående motiverar en översyn av lagen liksom att The Joint United Nations Programme on HIV/AIDS (UNAIDS) i sitt policydokument från

Fel! Okänt namn på

2008 framhållit följande: ”Det finns ingen forskning som visar att en bred tillämpning av straffrätten på hiv-överföring ger några effekter, vare sig i fråga om rättsskipning eller om förebyggande av hiv-överföring. I stället hotar detta att undergräva folkhälsan och de mänskliga rättigheterna. Därför uppmanar UNAIDS regeringarna att begränsa kriminaliseringen till fall med avsiktlig överföring, dvs. då en person känner till att han eller hon är hiv-positiv, agerar med avsikt att överföra hiv och verkligen överför det.”

Mot bakgrund av ovanstående anser jag att det är dags att göra en översyn av 2004 års smittskyddslag beträffande hiv.

Stockholm den 13 september 2013

Barbro Westerholm (FP)